

РЕШЕНИЕ

№ 230

гр. София, 13.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 12.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **10402** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК, във връзка с чл. 405 КТ.

Производството е образувано по жалба от МЦ [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], п.к. 1113, [жк], [улица], ет. б, чрез адв. А. С. срещу предписания по т. 1, т. 2 и т. 3 от протокол за извършена проверка, изх. № ПР 1925743 от 22.08.2019 г., издаден от инспектори в Дирекция „Инспекция по труда“ (ДИТ).

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорените предписания. Посочва, че с трудов договор № 4/26.02.2018 г., сключен между дружеството и Й. Й. била уговорена продължителност на работното време от 7 часа, или 35 часа седмично. На 08.04.2019 г. Й. е подал предизвестие за прекратяване на трудовия договор, като от тази дата, до датата на прекратяване на договора – 05.07.2019 г., работникът не се е явявал на работа и не е изпълнил нито едно от задълженията си по трудов договор и длъжностна характеристика. Поради това на работника не се дължат трудови възнаграждения за периода април – юни 2019 г. Тъй като работника не е престирал труд, за работодателя не е възникнало задължение за изплащане на трудово възнаграждение. Моли за отмяна на оспорените предписания.

В съдебно заседание се представлява от адв. В. и адв. Д., които поддържат жалбата и молят за нейното уважаване. Твърдят, че от страна на работника Й. са били налице нарушения на трудовата дисциплина, поради което и за него не е възникнало правото да получи трудовите си възнаграждения за процесния период. Твърдят, че показанията на Й., разпитан в качеството му на свидетел по делото, се различават

съществено от събрания по делото доказателствен материал. Молят за отмяна на ПАМ. Претендират разноски.

Ответния орган - дирекция Инспекция по труда - С. е депозирал административната преписка по издаване на оспорения отказ.

В съдебно заседание се представлява от юк М., който оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне. Посочва, че трудовото възнаграждение на Й. е начислено във ведомости и фишове, с което работодателят е признал, че го дължи. Не е документирано неизпълнение на трудовите задължения от страна на работника. Моли за отхвърляне на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП не взема становище и не се представлява в съдебно заседание.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На основание, сключен трудов договор № 4/26.02.2018 г., работодателят МЦ [фирма] и работникът Й. Й., са се договорили, а Й. е приел да изпълнява длъжността лекар пластично възстановителна и естетична хирургия, за неопределено време, на непълнен работен ден – 7 часа, 35 часа седмично. Страните са се договорили основното месечно трудово възнаграждение за Й. да бъде 16 155,00 лв., +0,6% за всяка година трудов стаж и професионален опит. Договорили са се работникът да постъпи на работа на 01.03.2018 г., а срокът на предизвестие при прекратяване на трудовото правоотношение да бъде 90 дни.

Характерът и същността на работа на Й. е определен в длъжностна характеристика, в която е посочено, че основните трудови задължения на лекаря са непосредственото му участие в лечебно-диагностичния процес, да контролира извършването на необходимите изследвания, лечебно-реабилитационни процедури и манипулации и грижите за болните, да извършва диагностично-лечебни процедури и манипулации, да участва в операции според оперативната програма, пред и следоперативни превръзки и манипулации, да провежда ежедневна визитация на пациентите и др. дейности, подробно разписани в общо 20 точки в длъжностната характеристика.

С молба от 08.04.2019 г., Й. Й. е поискал, на основание чл. 326, ал.1 КТ, да бъде освободен от заеманата длъжност при жалбоподателя, като молбата се счита за 90 дневно предизвестие.

Със Заповед № 3/05.0.2019 г. трудовото правоотношение между Й. Й. и МЦ [фирма] е прекратено. В заповедта не е посочено обезщетение, което следва да се изплати на работника.

От 06.08.2019 г. до 22.08.2019 г. служители на Д ИТ-С. извършили проверка по документи по спазването на трудовото законодателство от МЦ [фирма], резултатът от която отразили в протокол № ПР1925743/22.08.2019 г. Протоколът е изготвен от служители при Д ИТ-С., от които двама главни инспектори и един инспектор, за които са представени заповеди за изменение на служебното им правоотношение.

В протокола е отразено, че работодателят не е изплатил начисленото трудово възнаграждение на Й. Й. за месеците 04, 05 и 06.2019 г., което е в размер съответно 15 039,81 лв. за м.04, 15 039,81 лв. за м. 05 и 15 127,05 лв. за м.06. Отражено е, че неизплащането на трудовото възнаграждение е в нарушение на чл. 128, т.2 КТ.

С протокола, на основание чл. 404, ал.1, т.1 и т.12 КТ, на МЦ [фирма] са дадени

предписания, посочени в три точки, а именно дружеството да изплати на работника Й. начисленото трудово възнаграждение за всеки един от трите месеца, обективизирано в отделни точки. Срокът за изпълнение на предписанията, по т.1 е 30.08.2019 г., по т.2 е 05.09.2019 г. и по т.3 е 12.09.2019 г.

Протоколът е връчен на представителите на дружеството, присъствали на проверката – управителя и счетоводителя, на 22.08.2019 г.

Към преписката са приложени ведомости за заплати за м.04, 05 и 06.2019 г., от които е видно, че трудовото възнаграждение на Й. Й. за трите месеца е начислено в посочените в протокола от проверката размер, но не му е изплатено.

Представени са и графици за работно време за трите месеца, от които е видно, че за м. 04.2019 г. д-р Й. е отработил 140 часа, от които три дни е бил целодневна смяна по 12 часа, 12 дни е бил с работно време съгласно трудовия му договор от 7 часа и един ден е бил на 6 часов работен ден. През м.05.2019 г. е ползвал 10 дни платен отпуск, и е отработил 70 часа за месеца. През м.06.2019 г. е отработил 140 часа, като пет дни е бил целодневна смяна по 12 часа, 8 дни е бил с работно време съгласно трудовия му договор от 7 часа и четири дни е бил на 6 часов работен ден.

По делото е представена книга за хирургични операции на МЦ [фирма], от която се установява, че Й. Й. е извършил пет оперативни интервенции в периода м.04. – м.06 вкл., като в книгата не са записани интервенции, извършени от друг пластичен хирург.

Представена е и искова молба, подадена от Й. Й. до СГС, срещу МЦ [фирма], с правно основание чл. 128 КТ за изплащане на трудови възнаграждения в размер на 48 203,98 лв. и лихва в размер на 1 844,84 лв.

По делото се събраха и гласни доказателства, като бяха разпитани свидетелите Р. А. Д., С. К. С. и Й. Й..

Свидетелят Р. А. Д. работи в комплекс А., в който се помещава жалбоподателят и отговаря за паркинга. От показанията му се установява, че познава д-р Й., виждал го е, знае, че е пластичен хирург. В съдебно заседание заявява, че не го е виждал от 4-5 месеца. Преди това е идвал рядко и за малко, смята, че от м.03 2019 г. не е ходил в медицинския център.

Свидетелят С. К. С. работи като охрана в охранителна фирма, осъществяваща охранителна дейност на територията на сграда, в която се помещава МЦ [фирма]. От показанията на свидетеля се установява, че познава медицинския персонал на центъра, както и Й. Й.. Заявява, че от м.04.2019 г. не го е виждал, а преди това идвал за по два, три часа.

По делото като свидетел беше разпитан и Й. Й., който посочва, че работи в медицинския център от създаването му, като е бил поканен още преди това. В тримесечния период на предизвестие за напускане заявява, че е извършвал консултации на пациенти, неоперативни интервенции, операции и проследяване. Бил е единствения лекар до напускането си. В този период е ходил ежедневно на работа.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване са дадени от дирекция ИТ-С. предписания по т. 1, т. 2 и т. 3 от протокол за извършена проверка, изх. № ПР 1925743 от 22.08.2019 г., издаден

от инспектори в Дирекция „Инспекция по труда“ (ДИТ).

Жалба е процесуално допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице, обект на дадените предписания, като съдържа изискуемите реквизити и следва да бъде разгледана по същество. Жалбата е подадена срещу годен за оспорване административен акт, съгласно предвиденото в чл. 405 КТ и е в срока за оспорване на индивидуалните административни актове, за което са представени доказателства.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По съответствие с процесуалния закон.

Процесните предписания, обективирани в протокол, представляват принудителна административна мярка по смисъла на чл. 404 ал.1 т.1 от КТ, наложена от компетентен административен орган в рамките на предоставените му правомощия. С разпоредбата на чл. 399 КТ контролът за спазване на трудовото законодателство е предоставен на Изпълнителната агенция "Главна инспекция по труда". Дирекциите "Инспекция по труда", като поделения в системата на ИАГИТ, са органи на изпълнителната власт и дейността на тяхната администрация се осъществява от държавни служители и лица, работещи по трудово правоотношение (аргумент от чл.12 ал.1 от Закона за администрацията). Съгласно чл. 20 ал.1 от Устройствения правилник на ИАГИТ, инспекторът е контролен орган и има правомощия, установени в КТ, включително тези по чл. 404, ал.1 т.1 - да дава задължителни предписания на работодателя за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство, включително и на задълженията по социално-битовото обслужване на работниците и служителите и на задълженията за информиране и консултиране с работниците и служителите по този кодекс и по Закона за информиране и консултиране с работниците и служителите в многонационални предприятия, групи предприятия и европейски дружества, както и за отстраняване на недостатъците по осигуряването на здравословни и безопасни условия на труда. Видно от представените заповеди за изменение на служебното правоотношение и длъжностни характеристики на двама от инспекторите, извършили проверката и дали предписанията, същите са натоварени с функциите да осъществява интегриран контрол в областта на трудовите отношения, а по силата на Устройствения правилник извършват проверка и дават предписания. В конкретния случай са дадени предписания за отстраняване на нарушение на трудовото законодателство - чл. 128, т. 2, КТ, като работодателят е задължен да изплати уговореното и начислено трудово възнаграждение за извършената работа за периода от м.4 до м.06 вкл.2019 г.

Във връзка с изложеното настоящият състав намира, че оспорените предписания са издадени от компетентен орган – инспектори в ДИТ-С..

Оспорените предписания са издадени в предписаната от закона писмена форма, като съдържат и мотиви, в това число правните и фактически основания за издаването им. Съдържат се изложение на фактите, т.е. фактическите установявания, както и правните основания за издаването им. Посочен е издателя на акта, неговия адрес, какво е установено и какво е решението, във връзка с установеното от фактическа страна. В този смисъл, съдът приема, че оспорените предписания са мотивирани в

достатъчна степен, че да разбере жалбоподателя какво следва да бъде неговото поведение, във връзка с установеното неизплащане на трудовото възнаграждение на работника.

Предвид изложеното, съдът намира, че при постановяване на оспорения акт, не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обусловят отмяна на акта на процесуално основание

По съответствие с материалния закон.

Съдът намира, че дадените предписания с протокол № ПР 1925743 от 22.08.2019 г. съответстват и на материалния закон.

Както се посочи по-горе, в правомощията на инспекторите в ИА ГИТ е да дават задължителни предписания на работодателя за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство, в конкретния случай, за изплащане на начислено трудово възнаграждение за извършената работа за периода от м.4 до м.06 вкл., 2019 г. В този смисъл, пределите на административния контрол, а и след това на съдебния, се простират до установяване дали действително е налице нарушение на трудовото законодателство с неизплащането на трудовото възнаграждение. Т.е., дали работодателя е изплатил или не трудовото възнаграждение, уговорено с работника. В случая, от събраните по преписката и делото доказателства, съдът намира за доказано, че работодателят е начислил във ведомостите за заплати трудовите възнаграждения на Й. за периода от м.4 до м.06 вкл., 2019 г., но не ги е изплатил. Това обстоятелство не се оспорва от жалбоподателя, който навежда съвсем различни възражения за недължимост на трудовото възнаграждение. Доколкото Инспекцията по труда има задължение да извърши проверка дали се спазва трудовото законодателство от страна на проверяваното дружество МЦ [фирма] и ако констатира нарушения, да даде предписания за отстраняването им, то и законосъобразно са издадени настоящите предписания. Констатирано е неизплатено трудово възнаграждение за период от три месеца в полза на работник, и съответно са дадени предписания за изплащане на възнаграждението. В този смисъл, указанията на ответния орган са правилни и законосъобразни.

Обект на гражданско правен спор е наличието или не на основание за неизплащането на възнаграждението, т.е. липсата на престиран труд във вид и обем, договорен с трудовия договор, доколкото се касае за имуществен спор между страните. Този въпрос подлежи на разглеждане от граждански съд, с който в случая е и сезиран. Ако настоящия съдебен състав разгледа въпроса дали работникът действително е изпълнил своята част от трудовия договор, в договорен вид и обем, и съответно дали е изработил трудовото възнаграждение, то ще предреши спора пред гражданския съд, което е недопустимо.

Предвид изложеното, дадените предписания са законосъобразни и жалбата срещу тях следва да бъде отхвърлена.

По разноските:

Предвид изхода на спора, на жалбоподателя не се дължат разноски.

Ответникът претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което му се дължи съобразно изхода на делото. При определяне размера на възнаграждението, съдът съобрази разпоредбите на чл. 143, ал. 4 АПК, във вр. с чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. с чл. 144 АПК, вр. с чл. 37, ал. 1 ЗПП и с чл. 24 от Наредбата за заплащането на

правната помощ, и предвид действителната фактическа и правна сложност на спора, в полза на Дирекция Инспекция по труда - С. следва да бъдат присъдени разноски за защита от юрисконсулт в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл. 173, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата от МЦ [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], п.к. 1113, [жк], [улица], ет. 6, чрез адв. А. С. срещу предписания по т. 1, т. 2 и т. 3 от протокол за извършена проверка, изх. № ПР 1925743 от 22.08.2019 г., издаден от инспектори в Дирекция „Инспекция по труда“ (ДИТ).

ОСЪЖДА МЦ [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], п.к. 1113, [жк], [улица], ет. 6 ДА ЗАПЛАТИ на Дирекция Инспекция по труда - С. сумата от 100,00 лв., направени по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок, пред Върховния административен съд.

Препис от решението да се изпрати на страните по спора.

СЪДИЯ: